

LEDČICKÉ NOVINÁRY

Červen 1999

Slovo starostky

Vítám vás u dalších Ledčických novinek. I když mě to mrzí, „Slovo starostky“ nebude znít tentokrát asi příliš vesele. Možná je tomu tak i proto, že ho sepisují nedlouho poté, co pracovníci Obecního úřadu vysadili v parčíku před prodejnou okrasné keře. Bohužel si dal někdo tu práci, že několik z těchto keříků vykopal a ukradl! To opravdu dvakrát nepovzbudí.

Ve stejném tónu mohu pokračovat dál: stále jsou lidé, kteří nedovedou, nebo nechtějí, pochopit význam kontejnerů na tříděný odpad umístěných vedle Obecního úřadu. Přestože je na nich jasně napsáno, kam patří sklo barevné a kam bílé, je v kontejnerech neustále mícháno, a odvozci ho pak nechtějí brát. Vrcholem všeho je, když v kontejnerech na sklo není jen (promíchané) sklo, ale dokonce i odpad, který se sklem nemá nic společného!

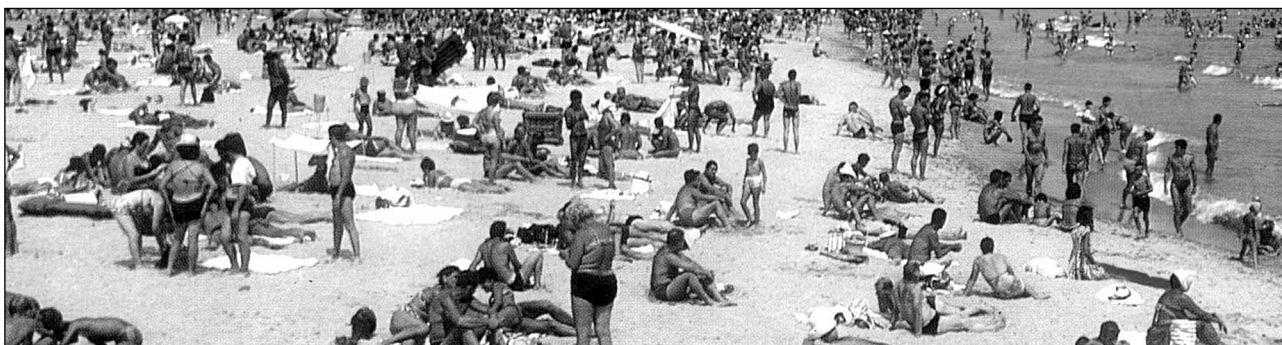
Tak jako nemám radost z „míchaného skla“, nemohu ji mít ani z volně pobíhajících psů, kterých je v Ledčicích stále dost. Nezbyde asi nic jiného, než místo neustálého (a bezvýsledného) upozorňování začít ukládat pokuty. Stejným způsobem bude muset Obecní úřad začít postupovat proti li-

dem, kteří stále nemají nijak zajištěnou likvidaci odpadu, či kteří neoprávněně užívají veřejného prostranství k „uskladňování“ nejrůznějších věcí. Bližší informace, jaké kroky Obecní úřad chystá, se dozvíte uvnitř těchto novinek.

Abych ale nebyla jen pesimistkou. Jak se dočtete dále, dvakrát jsme si vyjeli na docela podařené výlety – do Prahy do Country clubu CI 5 a do Babiččina údolí, prohlubujeme spolupráci s ledčickou školou a myslím, že opravdovým potěšením nám může být naše nově otevřená a na nové služby pomýšlející knihovna...

Na závěr mi dovoluji jednu prosbu: Žijeme všichni v jedné obci a hodně záleží právě na nás, jak bude vypadat! Než se začneme zlobit na jiné, zamysleme se sami nad sebou, jestli bychom nemohli být i my trochu ohleduplnější. A pokud dokonce uvidíme takového mizeru, který tahá ze země čerstvě zasazené keře, nemávejme nad tím rukou. Jak bychom se zachovali, kdyby někdo kradl na naší vlastní zahradě?

Jiřina Michovská

Přejeme všem spoluobčanům, aby si při dovolenkách po vlastech českých či cizinou jaksepatří odpočinuli a aby se do všedních dnů vrátili opálení, klidní a zdraví.

Malá ledčická

kronika

V květnu, červnu, červenci a srpnu slaví významná životní jubilea:

50 let	pan Černý Miloslav čp. 222 (10. 7.) paní Rousová Hana čp 208 (26. 7.) paní Sypecká Alena čp. 128 (6. 8.)	70 let	paní Hinkeová Jarmila čp. 217 (3. 7.) paní Procházková Bohumila čp. 158 (2. 8.)
55 let	pan Michl Jaroslav čp. 46 (12. 8.) paní Křtěnová Marie čp. 95 (15. 8.)	75 let	pan Miler Josef čp. 202 (29. 8.)
60 let	paní Králová Věra čp. 189 (4. 6.)	80 let	paní Srbová Božena čp. 111 (3. 5.)
65 let	paní Králová Jiřina čp.132 (17. 6.) paní Tichá Anna čp. 171 (3. 7.)	81 let	paní Došková Marta čp. 129 (12. 8.)
		84 let	paní Plicková Růžena čp. 135 (3. 8.)
		86 let	paní Plicková Anna čp. 90 (20. 5.)
		87 let	paní Šourková Rozálie čp. 17 (26. 6.)

Všem našim oslavencům přejeme hodně dalších spokojených let.

Kostel nám opraví Českomoravská stavební společnost

K informaci, kterou jsme vám poskytli v předchozích Ledčických novinkách, přidáváme ještě následující: dne 31. 5. 1999 proběhlo výběrové řízení, jehož cílem bylo vybrat firmu, která opraví střechu a vnější fasádu kostela (včetně přiléhlé márnice). Dále provede všechny potřebné klempřič-

ské práce a odvede dešťovou vodu od objektu. Do výběrového řízení se přihlásilo sedm firem. Z nich „tu pravou“ vybírala sedmičlenná komise ve složení: stavební technik pan Ludvík (zástupce Arcibiskupského vikariátního úřadu Podřipsko), J. Fürstová (vedoucí referátu kultury na Okresním úřadě), M. Kučera, J. Michovská, R. Budka, M. Zemanová, I. Plicková. Při výběru bylo rozhodující, jakou cenu firma nabízí, jakou poskytuje záruku na svoje dílo, jaká je její způsobilost k zadávané práci (jaké jsou její zkušenosti s opravami podobných objektů), jaký by přijala splátkový kalendář, či je-li pojištěna. Nakonec byla vybrána pražská firma Českomoravská stavební společnost, spol. s r. o., která již opravovala různé památkové objekty. V současné době pracuje na rekonstrukci kostela ve Velvarech. Za odvedenou práci v požadovaném rozsahu si bude účtovat přibližně 1 500 000 korun.

Kulturní střípky

Máme ve vsi knihovnu!

Snad nebude velkým přeháněním, když 1. květen 1999 označíme za jeden z významných dnů v historii Ledčic. V tom dni se nám totiž podařilo otevřít v nových pěkných prostorách krásnou Obecní knihovnu. Otevření bylo doprovázeno velice zajímavou výstavkou z historie Ledčic. Kdo se jí zúčastnil, ví, jak mnohé fotografie zaujaly, jak si díky nim návštěvníci (a návštěvnickyně) připomínali své sousedy a minulost obce vůbec.

Všem, kteří zapůjčili fotografie a jiné exponáty a umožnili tak výstavku připravit, děkujeme. Zvláštní poděkování patří paní Marii Sirové, která vykonala veliký kus práce v původní knihovně. Její funkci převzal a novým knihovníkem se po vyhodnocení konkurzu, uspořádaném na toto místo, stal Tomáš Kučera.

A kdy můžete do knihovny přijít? Otevřeno je každý čtvrtek mezi 15. a 18. hodinou. Kromě půjčování knížek chceme nabídku služeb knihovny dále doplňovat a rozšiřo-

vat. Děti mají možnost si v knihovně prohlížet dětské časopisy, nebo hrát různé společenské hry. V blízké budoucnosti se můžeme těšit na promítání videofilmů nebo na možnost posedět u počítače. Čas od času budou pořádány besedy s různými známými osobnostmi.

Cestovali jsme

Country club CI 5

28. května jsme navštívili pražský Country club CI 5. Zájem byl veliký, a tak přistavený autobus byl zaplněn do posledního místa. Ti, kdo v klubu CI 5 byli, neudělali chybu. Posezení bylo velmi příjemné, hrála živá hudba a kdo chtěl, mohl si i zatancovat. Nikomu se domů nechtělo.

Výlet do Babiččina údolí

Na 5. června byl připraven ve spolupráci s Obecním úřadem v Nové Vsi výlet do Babiččina údolí. Zájmců bylo opět dost. Na základě kladných ohlasů a zkušeností bude Obecní úřad v pořádání podobných akcí pokračovat. Pokud se tedy budete chtít nějakého dalšího výletu zúčastnit i vy,

čtěte, prosím, Ledčické novinky a poslouchejte obecní rozhlas! Můžete navrhnout i své typy na výlety.

Pohled do historie

Ves Ledčice patří mezi nejstarší obce v Čechách. Původně se nazývala Ledce, ale protože ves byla menší ve srovnání s okolními osadami, proměnil se původní název během doby ve zdobnělinu Lečice. Poprvé je ves zmiňována roku 1226 jako majetek Doksanského kláštera. Bohuslav Balbín píše o zdejší kostele sv. Václava, že býval již v roce 1384 farním. Kronikář August Sedláček uvádí, že roku 1436 byla ves zastavena Janu Smiřickému ze Smiřic, představiteli tzv. pohusitské aristokracie. Právě završená husitská revoluce totiž umožnila nevídaný vzestup některých příslušníků nižší šlechty. Na příklad Rožmberků, pánů z Kunštátu a právě zemanů Smiřických.

Roku 1556 byla sepsána smlouva mezi kapitulou arcibiskupskou a klášterem Doksanským ze strany jedné a mezi Pavlem Žďárským z Lovce, písařem menších desk zemských, ze strany druhé, podle které obec Lečice se vším příslušenstvím ležícím v kraji Řípském zastavena byla králem Jiřím z Poděbrad panu Samuelovi z Hrádku. Po něm pak ves přešla na další zástavné držitele. Teprve v roce 1616 spolu s Libkovicemi Lečice koupila Polyxena z Lobkovic a připojila je ke svému roudnickému panství, o čemž svědčí znak Lobkoviců Roudnické větve na portále kostela sv. Václava v Ledčicích.

U osobnosti Polyxeny z Lobkovic je dobré se chvíli zastavit. Byla to žena opravdu mimořádná a ve své době (konec 16., počátek 17. století) i nesmírně emancipovaná. Pocházela z velmi významného španělského rodu Manriquez de Lara. Jejím prvním manželem byl o 32 let starší Vilém z Rožmberka, který ji uvedl do nejvyšší společnosti Českého království a mimo jiné jí věnoval roudnický zámek. Když v r. 1592 Polyxena ovdověla, hrála i nadále důležitou politickou roli. V roce 1603 se provdala za Zdeňka

Vojtěcha Popela z Lobkovic, nejvyššího kancléře na dvoře Rudolfa II. Na počátku roku 1609, kdy jí bylo již přes 40 let a téměř ztrácela naději na dědice, porodila syna Václava Eusebia Františka. Ten v dospělosti udělal v císařských službách závratnou kariéru a zděděnými statky položil základ obrovskému lobkovickému majetku. Po Bílé Hoře (1621) obdržel Zdeněk Vojtěch Popel z Lobkovic mnoho poct a vyznamenání. Slouží mu ale ke cti, že se na pobělohorských konfiskacích neobohatil. Polyxena ovšem levně skupovala statky a další majetek nekatolíků. Když Zdeněk Vojtěch r. 1628 zemřel, nechala jej Polyxena pochovat s velkou slávou v kapucínském klášteře v Roudnici, který spolu založili. Polyxeně bylo již jednašedesát let a tak přestala vyhledávat společnost a žila v Roudnici v ústraní. Roku 1628 ještě darovala kostelu P. Marie Vítězné vzácnou sošku tzv. Pražského Jezulátka. Přežila svého manžela o 14 let a syna Václava Eusebia o 11 let. Zemřela r. 1642 v úctyhodném věku 75 let.

Pražské Jezulátko se do Čech dostalo v době Rudolfa II., kdy je dostala svatebním darem španělská princezna Marie Manrigue de Lara, když si brala českého šlechtice Vratislava z Pernštejna (r. 1556). O třicet let později Jezulátko věnovala její dcera Polyxena z Lobkovic kostelu P. Marie Vítězné, neboť neměla dceru, jíž by mohla svatou sošku odkázat. Soška vznikla asi ve 12. století. Tělíčko vysoké pouhých 45 centimetrů je vyrobeno z dřevěného jádra a domodelováno směsí včelího vosku, plavené křídly a žitné mouky.

Od té doby, co prý Jezulátko uchránilo Malou Stranu před morem, se mu začalo říkat Milostné. Utkají se k němu lidé, které potkalo neštěstí. Obzvláštní přízeň pak prý projevuje dětem.

S Jezulátkem je spojený také starý zvyk oblékat je a zdobit šperky. Nejstarší část šatníku, kterou Jezulátko vlastní, pochází z roku 1700. Má také šatičky, které mu věnovala Marie Terezie v den své korunovace nebo šatičky poslané darem od čínských katolíků. Celkem jeho garderoba čítá 80 oblečků. Díky nim je dnes Milostné pražské Jezulátko druhou nejlépe oblékanou soškou světa. (Hned po bruselském čurajícím chlapečkovi.)

Vrátíme se ale opět k naší obci. Ke konci 18. století byly Ledčice farou příslušné do Račiněvsí a roku 1788 byly přifařeny k Černoučku. Zajímavé je, že až do roku 1923 se název vesnice psal Lečice, od roku 1924 pak tak, jako dnes: Ledčice.

Blíží se vysvědčení

Drazí rodiče dětí školou povinných, a zvláště pak vy, kteří nemáte přímo jedničkáře! Ještě než se podíváte na vysvědčení svého dítěte, pokuste se zamyslet. Tentokrát přímo nad ním. Nad školáčkem a jeho nelehkou prací. Každý z nás jistě mnohokrát zažil tu horkou chvilku, kdy synovi či dceři úplně jednoduchá látka ne a ne vlézt do hlavy. Po třetím, nebo čtvrtém vysvětlení se nám zatmí před očima a místo vlídného a trpělivého přístupu nastoupí křik: „Panebože, po kom to dítě je!“ Potomek začne bulit, protože neví. My třískneme učebnicí a raději odejdeme do jiné místnosti. To v lepším případě. V tom horším dáme dítěti pohlavek a zvýšeným hlasem mu oznámíme, že nepůjde za trest týden ven a bude se učit tak dlouho, dokud to prostě nepochopí...

Jedna stará moudrost říká, že když chceme jednat či myšlení druhého pochopit, měli bychom být v jeho kůži. Zkusme to tedy. V žádném případě nemůžeme úroveň našich znalostí a vědomostí srovnávat se znalostmi našich dětí. Vtip je v tom, že ony se učí věci pro ně doposud neznámé. My už o nich určitou „páru“ máme. Jakž takž se vyznáme v tom, kde se píše i či y, známe rozdíl mezi Karlem IV. a Masarykem. Naše děti jsou na tom jinak. Vše, co ve škole slyší, slyší poprvé. To, že pět krát čtyři je dvacet, je pro ně novinka. Záležitost, ke které se musí pomalu a za úporného přemýšlení dopracovat. Zatímco my si myslíme, že je to věc naprosto běžná a logická, nad kterou není potřeba přemýšlet, dětem to dá zatracenou práci. Je to asi tak, jako kdyby se kdokoli z nás začal teď učit čínsky. Půjde nám to pomalu, spoustu věcí si nebudeme pamatovat vůbec a u jiných nám to dá moc práce. Někdo se učí cizí jazyk třeba pouhý rok a domluví se, jiný šprtá deset let a potom se stejně bojí otevřít pusku.

Samosebou, určitý okruh vědomostí je pro budoucí uplatnění dítěte důležitý. Ale stejně důležité je, jestli z našeho potomka vyroste bytost sebevědomá, nezakomplexovaná, s darem orientovat se v problémech, člověk, který nebyl odmala přesvědčován, že je „blbej“ a ať radši mlčí. Ostatně, vzpomeňme si sami na sebe. Kolik čtyřek či pětek jsme kdysi přinesli úplně zbytečně. Určitě známe každý nějakého toho spolužáka, který se ve škole trochu poflakoval, doma učení moc nedal, tenkrát patřil k průměru, ale dnes je z něj úspěšný člověk. A víte proč? Určitě mimo jiné také proto, že jej rodiče příliš nedusili kvůli prospěchu. Školní známky sice ohodnotí znalost v předmětu, ale většinou neřeknou nic o opravdové osobnosti vašeho dítěte. Myslete na to právě teď, v době vysvědčení. Ať se našim dětem ve škole daří, nebo nedaří, vždy bychom si měli najít chvilku na jejich povzbuzení. Nemyslete si, i ony mají starosti. A pěkně veliké!

Druhé pololetí ve škole

Pomalou končí školní rok a to je čas ke zhodnocení jeho druhé poloviny. O té první jsme psali v minulých Ledčických novinkách. Také těchto pět měsíců děti měly plné ruce práce, hodně toho dokázaly, mnohým potěšily.

Proběhl plavecký výcvik, tentokrát s opravdu pěknými výsledky. Pokračovalo se v návštěvách divadelních představení. Pan Huška instaloval do počítače v první třídě výukový program pro zpestření hodin českého jazyka. Počítačové hry jsou mezi dětmi ve veliké oblibě. Učí se ovládat počítač pomocí řešení více či méně složitých úkolů, kvízů a her.

Protože škola nachází nebyvalou podporu u Obecního úřadu v Ledčicích, mohly být v tomto pololetí instalovány do tříd žaluzie, nakoupeny další knihy a pomůcky a zprovozněny další telefonní přístroj. Poděkování patří i členům podpůrného a vzdělávacího spolku Řip za úklid plochy školního hřiště.

V rámci oslav Dne Země děti zasadily několik stromků – jeden kaštan a vrby. Z nich dokonce jeden „pomlázkovník“. V dubnu kromě toho proběhl sběr železa a starého papíru. Děti nasbíraly přes jednu tunu odpadových surovin.

Na závěr činnosti kroužku hudebně pohybové výchovy uspořádala paní Zemanová pro své „tanečnice“ výlet do Vin. V průběhu uplynulého školního pololetí děti připravily několik kulturních programů, se kterými vystoupily při otevření knihovny v naší obci, vernisáži výstavy o Ledčicích a vítání občánků. Letos poprvé děti uspořádaly i společné zábavné odpoledne pro sebe a své maminky ke Dni matek. Po krátkém programu plném básniček, tanečků a písniček Míra Müller vylosoval tři maminky. Ty potom soutěžily v několika disciplínách – montovaly mlýnek na maso, povlékaly polštářky, navlékaly korále, zatloukaly hřebíky a pletly culíky dlouhovlasým holčičkám. Všichni se náramně bavili, byli milí a vstřícní. Školou se ozývaly salvy smíchu. Vítězná maminka – paní Kolářová – byla korunována korunkou plnou srdíček a dostala velikánské lízátko. Už dnes se děti těší na příští rok. To prý bude určitě soutěžit právě jejich maminka. Dokonce by chtěly uspořádat podobnou soutěž pro tatínky, aby jim to nebylo líto.

Za zmínku stojí i návštěva středověkého města Faber, postaveného v Praze na Letenské pláni, kde byl připraven speciální program pro školy. Děti viděly práci nejrůznějších řemeslníků, seznámily se se životem i zábavou lidí ve středověku.

Podobné dojmy a poznatky děti získaly i při návštěvě augustiniánského kláštera v Roudnici. Dostaly se na místa, která nejsou běžně přístupná, poznaly práci památkářů a seznámily se s mnoha druhy architektonického, sochař-

ského i malířského umění. Ze všech akcí pořádaných školou je průběžně pořizována fotodokumentace a videozáznamy pro kroniku školy.

Také v tomto pololetí naše děti uspěly ve výtvarných soutěžích. Největšího úspěchu dosáhla Nikolka Cucová. Ta si pro krásnou křišťálovou plastiku Kyjovského střípku jela až do Brna. Kristýnka Salačová a Renata Chmelová obstály ve výtvarné soutěži „Děti, pozor, červená“ s dopravní tematikou. Lenka Hušková zvítězila v celostátní soutěži „Král Ječmínek“ a získala pěknou cenu. Renata, Šárka, Lenka, Nikolka, Kristýnka Škarohlídková, Anička, Maruška a Jára Emmer obsadili přední místa v soutěži vyhlášené časopisem Ohníček „Můj hodný drak“ a dostali krásné upomínkové předměty.

Co ještě zbývá v těchto posledních školních dnech? Společně se vyfotografovat. Završit celoroční práci kroužku německého jazyka a mažoretek, poslat obrázky do soutěží „Moje nejoblíbenější hračka“, „Oskar – ochránce dětí“ a „Jak bych chtěl strávit prázdniny“. Děti se ještě vydovádí při lehkotletických závodech, při kterých si otestují, zda se v průběhu letošního školního roku zlepšila jejich fyzická kondice. Bude-li počasí přát, vyrazí na ještě jeden cyklistický výlet do okolí Ledčic. Potom už přijdou první dny prázdnin a s nimi jejich slavnostní zahájení spojené s oslavami Dne dětí. Nezapomeňte tedy všichni, malí i větší, přijít v sobotu 3. července ve 14 hodin na školní hřiště.

Loučíme se s Mírou, Šárkou, Renatou, Maruškou a Míšou, protože odcházejí do „velké“ školy v Roudnici. Přejeme jim, aby našli nové kamarády a měli bezvadné učitele. Věříme, že na ledčickou školičku nikdy nezapomenou a že budou vzpomínat jen v dobrém.

Krásné prázdniny, děti, a ať vám nechybí zdraví, sluníčko, zábava a smích.

Aktualitky

Spolek Řip o sobě dává vědět

Vzdělávací a podpůrný spolek Řip, který v naší obci již několik desítek let pracuje, uspořádal dne 22. května svoji valnou hromadu, na kterou pozval jako hosta paní starostku. Na valné hromadě byl, mimo jiné, zvolen nový výbor ve složení: předseda Václav Zeman (č.p. 60), čestný předseda Josef Král (č.p. 224), místopředseda Jiří Bušil (č.p. 48), jednatel Jiří Král (č.p. 224), pokladník Jaroslav

Jansa (č.p. 91), členové výboru: Antonín Škabraha (č.p. 4), Jiří Studený (č.p. 105), Vlastimil Voves (č.p. 14), Jiří Došek (č.p. 103), Vladimír Sirový (č.p. 148), Lubomír Sirový (č.p. 52), Jaroslav Kaňka (č.p. 140). Byla také domluvena brigáda na úklid školního hřiště a pomoc při organizaci Dětského dne, kdy spolek zajistí oheň a občerstvení. Za obojí jim patří dík.

Humanitární pomoc

Obecní zastupitelstvo v Ledčicích touto cestou děkuje všem našim spoluobčanům, kteří přispěli svým darem na českou humanitární pomoc Kosovu. Ještě po dlouhou dobu však bude zapotřebí válkou zničené zemi pomáhat. Obracíme se proto na všechny ochotné lidi i dnes. Uvádíme číslo konta „Češi Kosovu“, kam lze posílat sebemenší finanční částky: **10030-192 000 1/0710**. Všem, kteří se k této výzvě připojí, předem děkujeme.

V naší obci darem přispěli: pan Holý č.p. 109, paní Petrášová č.p. 220, paní Sirová č.p. 148, paní Jiránková č.p. 175, paní Verešová č.p. 146, paní Horáková č.p. 157, paní Chmelová, pan Salač č.p. 37, paní Koubová č.p. 145, paní Jansová č.p. 205, paní Petráková č.p. 123, paní Michovský č.p. 113, paní Veverková, paní Sirová č.p. 52, paní Lipšová č.p. 203, paní Justová č.p. 33, paní Hillebrantová č.p. 66, paní Uhrová č.p. 68, paní Kučerová č.p. 73, paní Dudová č.p. 50, paní Plicková č.p. 90, paní Králová č.p. 132, paní Došková č.p. 176, paní Holubová č.p. 20, paní Stejskalová č.p. 31, paní Klatovská č.p. 174.

Poděkování sponzorům

V Ledčicích pracuje nový podnik s názvem SAKRET, který byl oficiálně otevřen 19. května. Ředitelem podniku je Ing. Kareš. Jemu patří velké poděkování za sponzorský dar deseti tisíc korun naší Základní škole.

Poděkování patří též podnikům:

- ČEZ a. s., Elektrárna Mělník Horní Počaply
- UNILEVER PTZ
- MPC spol s r. o., Pískovna Račiněves
- MEVA Roudnice nad Labem

Děkujeme též všem občanům Ledčic, kteří na školu pamatují sponzorskými a věcnými dary i nezištnou pomocí.

Půjdeme na ryby

3 500 Kč vybraných za povolení k rybolovu v katastru Ledčice v loňském roce bude použito na nákup nových ryb do rybníku Srbáku. Také letos lze zakoupit rybářské lístky. Děti do 18 let zaplatí 20 Kč, dospělí 100 Kč.

Pan Jiří Petráš je ochoten pomoci dětem a začínajícím rybářům. Rád jim poradí, jakou si obstarat výbavu, naučí je, jak připravovat návnady apod.

Sběrný dvůr

Vybudování sběrného dvora se chýlí ke konci. Vyžádalo si již nemalé finanční náklady. Byla sepsána smlouva se Středočeskými sběrnými surovinami a. s. v Kralupech nad Vltavou o sběru nebezpečných a těžko likvidovatelných odpadů (televizory, akumulátory, lednice, pneumatiky, zářivky, atd.). Pro vaši informaci uvádíme cenovou nabídku, za kterou uvedená firma odpad odveze a zlikviduje.

Jde o opravdu nemalé sumy:

– opotřebované pneumatiky	2,50 Kč/kg
– obaly od barev, olejů atd.	12 Kč/kg
– barvy, lepidla, pryskyřice	19 Kč/kg
– olověné baterie (akumulátory)	zdarma
– upotřebené filtry a absorpční hmoty	12 Kč/kg
– zářivky, výbojky	12,50 Kč/kus
– suché baterie (monočlánky)	8 Kč/kg
– léky	35 Kč/kg
– motorové, převodové oleje	2 Kč/kg

– hydroxidy, kyseliny	16 Kč/kg
– pesticidy	39 Kč/kg
– lednice, mrazáky	378 – 628 Kč/ks

První tři měsíce ode dne, kdy bude ledčický sběrný dvůr uveden do provozu, bude odvoz výše uvedeného odpadu hrazen z obecního rozpočtu. Podle předběžných propočtů půjde pravděpodobně o desítky tisíc korun. Proto také bude ve sběrném dvoře umístěna „kasička“, kam budou moci občané dobrovolně přispět jakoukoliv finanční částkou. To se, samozřejmě, netýká soukromě hospodařících rolníků ani podnikatelů. Ti zaplatí plnou cenu, nebo budou muset dokladovat to, že na vlastní náklady výše uvedený odpad likvidovali na k tomu určených řízených skládkách či u sběrných firem.

Po zkušebním čtvrtletním provozu se obecní zastupitelstvo na veřejném zasedání dohodne o výši příspěvků, které budou doplácet všichni občané, využívající služeb sběrného dvora.

Vodovod v centru pozornosti

Práce na vodovodu mohou opět pokračovat. Nedávno byla totiž vyzkoušena čerpací stanice, která má zásobovat vodou. To bylo podmínkou k zahájení dalších činností.

A pozor – v souvislosti s vodovodem znovu připomínáme: dodnes všichni zájemci o vodovodní přípojku nedodali vy-

plněnou svoji žádost na Obecní úřad. Žádost o přípojku si můžete vyzvednout na Obecním úřadě a vyplněnou ji na úřad vrátit. Ten už vše další potřebné zařídí. Zároveň je třeba zaplatit příslušné poplatky, což zdaleka neudělali všichni (ani ti, kteří již řádně podali žádost).

Co nás čeká?

- Naše obec se v brzké době stane členem Společnosti Podřipského muzea
- 3. července od 17 hodin bude na hřišti školy uspořádána letní taneční zábava. K tanci i poslechu bude hrát country skupina Piknik.
- Na jednu ze srpnových nocí chystá obecní zastupitelstvo v Ledčicích společně s První Neratovickou divadelní společností představení pod širým nebem – „Broučci“.
- Obecní úřad se v létě chystá natočit dokumentární film o Ledčicích.

Končí prosby, nastupují tresty

Trvalý problém – odpad, odkládací plochy, dodržování čistoty a pořádku a pobíhající psi – je pořád aktuální. Přestože v Ledčicích máme Obecně závaznou vyhlášku, kterou jsme povinni všichni respektovat, skutečnost je jiná. Podle této vyhlášky každý musí doložit, jak likviduje odpad ze své domácnosti. Všem, kteří dosud nemají ani jednu popelnici, nebo ji nenechávají vyvážet, Obecního úřad zaslal výzvu, aby doložili, jak odpad ze svého domu a domácnosti likvidují. O všech, kteří na tuto výzvu nereagovali a nezměnili své počínání, bude jednat přestupková komise následujícím způsobem:

1. Naposledy jim bude umožněno zaplatit poplatek za rok 1999, ovšem s 50% navýšením.
2. Bude jim uloženo zaplatit 500,- Kč za náklady, spojené s řízením přestupkové komise.
3. Budou muset zaplatit pokutu 1000,- Kč.

Pokud by snad ani tato opatření nepomohla a dotyčná domácnost poplatek nezaplatí, bude provedena exekuce. V případě soukromého podnikatele bude na tuto skutečnost upozorněn příslušný Živnostenský úřad.

Veřejná prostranství v obci nejsou majetkem jednotlivých občanů, ale patří Obecnímu úřadu. Z toho vyplývá, že veš-

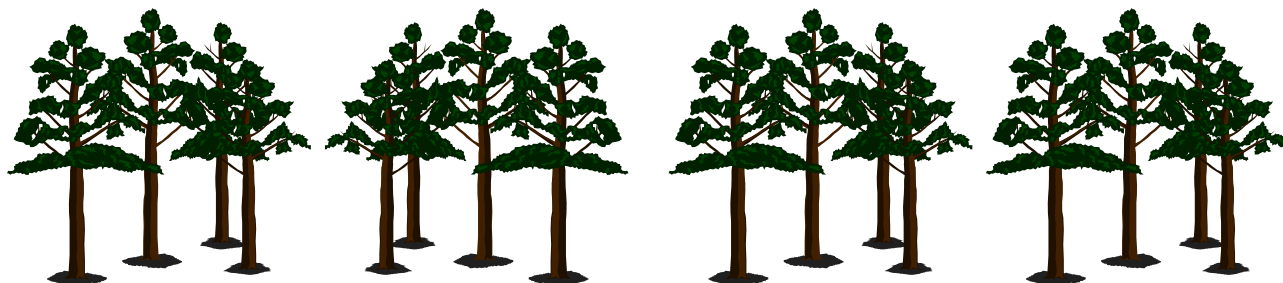
kerá případná manipulace s těmito plochami musí být nejprve konzultována s Obecním úřadem. Ve vyhlášce máme uvedeno, že za jeden metr čtvereční a jeden den využití se platí pět korun. Zatím není příliš vžitá, aby lidé, kteří potřebují použít veřejnou plochu k uskladnění nějakého materiálu či zaparkování stroje, jednali o této možnosti s Obecním úřadem. Pokud tedy mezi občanem a Obecním úřadem nebude uzavřena dohoda, dojde na pokutu.

Pes je sice přítel člověka, ale nemůže volně pobíhat po naší obci. Na základě stížností občanů byl pes paní Čonkové umístěn do útulku v Předoníně. Obecní úřad plánuje smlouvu s tímto útulkem, která mu umožní v případě potřeby umístit více psů. Pobyt pejsků ovšem zaplatí jejich majitel!

Dalším problémem Ledčic je vypouštění splašků z domácností nebo přepadů z odpadních jímek před domy. Tento nešvar je porušením zákona a opět ho bude řešit přestupková komise. Všude, kde dosud u domů nejsou hygienicky odpovídající septiky, musí majitel zajistit odvoz fekálií a nevypouštět je do ulice. Finance na postavení obecní kanalizace v Ledčicích nejsou a v dohledné době ani nebudou.

Co nám ještě dělá ostudu?

- U hřbitova, jak všichni víme, stojí kontejner na ukládání odpadu. Přesto mnozí lidé házejí uschlé květiny, sklo, květináče, kalíšky od svíček a podobně za hřbitovní zeď. Je na nás všech, abychom i toto pietní místo udržovali v čistotě a pořádku. Proto budou v okolí obou hřbitovů umístěny ještě dva sudy jako odpadní koše. Vyjdeme tak vstříc i přání starších spoluobčanů, pro něž je prý kontejner příliš daleko.
- Stalo se nehezkým a dokonce velmi nebezpečným zvykem, že někteří místní občané vyhazují svá uhynulá domácí zvířata do polí nebo do cest. Z mnoha hledisek je nutno mršiny likvidovat jejich spálením či zakopáním do vyvápňených jam. Nebo pomohou opět pokuty???

Z veřejného zasedání obecního zastupitelstva

Dne 19. května veřejně zasedalo obecní zastupitelstvo; účast občanů na něm ale byla malá. Přitom účast na zasedání je tou nejlepší příležitostí, dozvědět se o dění v obci co nejvíce a mít možnost zeptat se na věci, které nás zajímají a navrhnout svá řešení. Na příštím veřejném zasedání, jehož konání bude včas oznámeno, čekáme větší účast spoluobčanů. Nyní alespoň malý výběr informací z posledního zasedání:

- Do konce června je ještě možnost vyjádřit se k Urbanistické studii obce Ledčice. Studie byla právě na tomto jednání předložena.
- V současné době většina obcí prodává své akcie. Mezi nimi jsou i Ledčice. Máme 435 akcií Středočeské energetické společnosti s nominální hodnotou 1000 korun, v současné době nabídka představuje 2800 korun za akcii. U Středočeské plynárenské máme 113 akcií, nominální hodnota je také 1000 korun, nabídka dokonce 5800 korun za akcii.
- Občany Ledčic bude zajímat, že obecní zastupitelstvo mimo jiné schválilo také směnnou smlouvu, kterou obec uzavřela s Antonínem Salačem. Pan Salač tak získá půdu, přiléhající k jeho nemovitosti, na druhé straně uvolní odpovídající kus pozemku mezi svým domem a bytovkou, takže opět bude možno procházet od školy kolem Salačových nahoru k bytovce.
- Obecní úřad vyhlásil zákaz odběru vody z obecních rybníků v obdobích sucha. Všichni vědí, jak malý přítok má například rybník Pod Uličkou. Odběr vody bude možný jen po dohodě s Obecním úřadem.
- Tělovýchovná jednota Sokol Ledčice si vzala za své vybudování nového hřiště. Dosud používané Na Cikánce se octne za dálnicí a přístup k němu by, zvláště pro děti a mládež, ani nebyl bezpečný. Proto nové hřiště bude zbudováno poblíž bývalé skládky Na Skalce.
- SPT Telecom stále ještě neopravil nedodělky, které zůstaly po položení kabelů. Obecnímu úřadu to už dvakrát jeho pracovníci slíbili, úřad se chystá ke třetímu kolu jednání. Snad tedy do třetice...
- Plynifikace obce zatím ještě nezačala, přesto ale Obecní úřad dopisem požádal Ředitelství dálnic, aby při výstavbě dálnice, jdoucí kolem Ledčic, již bylo pamatováno i na výstavbu chráničky plynovodu. Předběžný plán na zahájení její výstavby počítá s rokem 2000.
- Obecní zastupitelstvo vzalo na vědomí zprávu o přezkoumání finančního hospodaření obce za rok 1998 – toto přezkoumání bylo uzavřeno bez výhrad.
- Obecní zastupitelstvo schválilo nové složení přestupkové komise. Předsedou komise je PhDr. Peter Blažej, členy komise pak Radek Budka a Marie Zemanová.

Ludvík Lát – Na lečické faře

Vzpomínky farářského syna, v Českých Budějovicích 1926, nákladem vlastním, – výtiskla knihtiskárna A. Vimra

Moji rodiče

Tatínek byl evangelickým farářem v Lečicích, reformovaného čili helvetského (švýcarského) vyznání. Bohosloví studoval ve Švýcarsku a rád nám o Švýcarsku vypravoval. O lidech víc než o krajině. Lidi velmi chválil, jací jsou laskaví, poctiví a pracovití. Nic prý se mu tam mezi nimi nestýskalo, měli rádi jeho a on je. Mnoho nescházelo a byl by tam zůstal u nich na dobro, tak ho přemlouvali, aby se stal farářem u nich ve Švýcarsku.

Tatínek dostával často od svých švýcarských známých dopisy a my hoši se na ně vždycky těšili, vlastně na ty švýcarské poštovní známky.

O krajinách švýcarských tatínek tak pěkně vypravovat nedovedl, jako o lidech. O švýcarských horách vypravoval jenom, když jsme mu nedali pokoje, spíše z donucení než z dobré vůle. Ztratil prý tam na nich své vlasy a to ho mrzelo. Vystoupil prý jednou na jednu vysokou horu. Musil stoupat několik hodin a tu se hodně zapotil. Aby se ochladil, odložil na vrcholu hory klobouk a v silném větru, který tam vál, nastydl prý tak, že ho bolela hlava několik let a vlasy ještě v mladých letech mu vypadaly.

Jinak byl tatínek velice zdravý a silný muž. Podívovali jsme se často jeho siláckým kouskům. Vyzvedl totiž v jedné ruce pytel obilí, čehož nikdo z našich známých nedokázal. A jak uměl kosit obilí! Tu se mu žádný sekáč nevyrovnal. Tatínek rád v létě pracoval na poli, mělit jsme také hospodářství. Často tatínek celé dny trávil na poli a bylo proto mnoho nepříjemností. A hospodářství přes to, že tatínek sám hodně pracoval a někdy dřel od časného rána do pozdní noci, nedávalo žádného užitku, spíše škodu. Maminka plakávala, že prý všechno prohospodaříme a měla pravdu. Když tatínek po dvaceti letech všechno prodal a když zaplatil dluhy, nezbylo toho mnoho. Záliby v hospodaření pohltila skoro celé mamincino jmění, které zdědila po svých přátelích a známých.

Jediný užitek, který tatínek ze svého plahočení měl, byl ten, že jsme měli své koně a svůj kočár. V lečickém rozsáhlém sboru byla to výhoda veliká. Byloť do některých obcí hodně daleko, až pět hodin pěšky a povoz ne vždycky po ruce. Kvůli němu se tedy otec někdy přímo mučil. A co výtek i výčitek musil, chudák, slyšet od svých farníků i od maminky! Dokud neměli rodiče hospodářství, dostávali od členů sboru, rolníků a statkářů, hodně často a hodně mnoho dáreků. Služné tatínkovo nebylo veliké, ba v prvních lé-

tech sbor vůbec nemohl služného platit. A tak posílali na faru potraviny, jichž měli doma hojnost. Chléb, mouku, brambory, vejce, máslo, drůbež, jehňata, kůzlata, ba i ryby nosili k nám tak, že nebylo potřebí něco kdy kupovati do kuchyně, kromě koření, kávy, cukru a octa. Všecko ostatní bylo dáváno co dar, „z lásky“. A což teprve, když se zabíjelo! Někdy nebylo ani možno všechno sníst, bylo nutno konservovat, udit a nakládat, jak se jen dalo.

Tomuto štědrému dávání byl konec, když tatínek za peníze, které maminka zdědila, koupil polnosti a začal hospodařit. Maminka nadarmo nenaříkávala. Ještě dobře, že tatínek poslechl, dokud mu dluhy nevzrostly přes příliš. Toho se ubohá maminka nejvíce obávala, aby těch dluhů nebylo tolik, že nebude možno je zaplatit.

Tatínka jsme měli nejraději, když nám vypravoval, jak šel na studie. Jeho rodičové měli neveliké hospodářství a na něm zůstal nejstarší syn Jan. Druhý syn František šel na studie a stal se z něho inženýr. Jedinou dceru vyvdali a nejmladší syn Antonín, náš tatínek, se měl učit řemeslu. A protože v příbuzenstvu byl řeznický mistr, dali Antonína k němu do učení.

Ale tatínkovi se řeznictví nelíbilo. Rozplakal prý se usedavě, když měl poprvé zabít telátko. I běžel s pláčem domů a prosil, aby ho nenutili k tomu krvavému řemeslu. Že raději zůstane doma a bude pomáhat nejstaršímu bratrovi.

Když tak plakal, zahlédl dědeček, že po návsi jde evangelický pan farář. A protože u Látů byli od starých dob evangelíky, pozval pana faráře, už staříčkého pána, aby k nim zašel a jim poradil.

A pan farář poradil. Hocha prý je škoda na takové řemeslo, že má dobrou hlavu, učení že mu šlo lehce, a tak ať prý ho také dají na studie. František že je inženýrem, pánem s pěknými příjmy, že tedy může bratrovi nějakým grošem přispěti, aby mohl vystudovat.

Nám, hochům, se toto vypravování vždycky náramně líbilo, jak se z řeznického učeďníka stal student a jak se potom tatínek dostal do světa, nejdříve do Těšína, pak do Vídně a na konec až do Švýcarska. A vždycky jsme si tatínka představovali co malého hochá, jak stojí v bílé zástěře s ostrým, dlouhým nožem v ruce, má zabít telátko a nemůže se k tomu odhodlat a pláče a pláče a pláče. Tu jsme vždycky tatínkovi hladili ruce, líbali ho na čelo a byli rádi, že nemusí řezničinu provozovat.

pokračování příště

Jízdní řád

⊗	⊗*	⊗*	⊗*		⊗t	c	⊗	⊗*	⊗*
			16 ⁴⁵	od	Litoměřice				
5 ²⁰	12 ⁵⁰	14 ⁴⁰	17 ²⁵		Roudnice n. L.		7 ³⁰	11 ⁰⁵	16 ³⁵ 20 ³⁰
5 ³⁰	12 ⁵⁸	14 ⁴⁸	17 ³⁴		Krabčice		7 ²⁰	10 ⁵⁸	20 ²²
5 ⁴²	13 ¹⁰	15 ⁰⁰	17 ⁴⁴		Černouček		7 ⁰⁵ 7 ⁰⁵	10 ⁴⁸	16 ¹⁸ 20 ¹³
5 ⁴⁶	13 ¹²	15 ⁰²	17 ⁴⁵		Ledčice		7 ⁰⁰ 7 ⁰⁰	10 ⁴⁴	16 ¹⁴ 20 ¹¹
5 ⁴⁸	13 ¹⁴	15 ⁰⁴	17 ⁴⁶		Ledčice, rozc.		6 ⁵⁷ 6 ⁵⁷	10 ⁴¹	16 ¹¹ 20 ⁰⁹
5 ⁵²	13 ¹⁷	15 ⁰⁷	17 ⁴⁷		Nová Ves		6 ⁵³ 6 ⁵³	10 ³⁷	16 ⁰⁸ 20 ⁰⁴
6 ⁰²	13 ²⁸	15 ¹⁸	17 ⁵⁵		Veltrusy		6 ⁴⁰ 6 ⁴⁰	10 ²⁵	15 ⁵⁵ 19 ⁵⁵
6 ²⁰	13 ⁴²	15 ³²	18 ⁰⁵		Odolena Voda		6 ³⁰ 6 ³⁰	10 ⁰⁹	15 ³⁹ 19 ⁴⁰
	14 ¹⁰	16 ⁰⁰	18 ²⁵	př	Praha	od		9 ⁵⁰	15 ²⁰ 19 ²⁰

⊗	⊗	⊗	⊗	⊗*	Nr	N		⊗	⊗	⊗	⊗*	Nr	⊗*	N	
4 ⁴⁰	5 ¹⁵	6 ⁰⁰	10 ⁰⁰	15 ¹⁰		17 ⁴⁵	od	Litoměřice				9 ²⁰	14 ⁴⁰	16 ³⁰	19 ⁴⁰ 22 ³⁰
5 ¹⁵	5 ⁴⁶	6 ³⁵	10 ³⁵	15 ⁴⁵	15 ⁴⁵	18 ²⁰		Roudnice n. L.				8 ⁵⁰	14 ⁰³	16 ⁰⁵	17 ²⁵ 18 ⁵⁵ 19 ⁰⁷ 21 ⁵⁷
5 ²⁶	5 ⁵³	6 ⁴³	10 ⁴⁸	15 ⁵⁶	15 ⁵⁶	18 ³¹		Straškov				8 ³⁹	13 ⁵⁴	15 ⁵⁶	17 ¹² 18 ³⁸ 18 ⁵⁴ 21 ⁴⁷
5 ³²	6 ⁰⁰	6 ⁵⁰	10 ⁵³	16 ⁰⁵	16 ⁰⁵	18 ³⁷		Ledčice, rozc.				8 ³³	13 ⁴⁸	15 ⁴⁸	17 ⁰⁷ 18 ³³ 18 ⁴⁸ 21 ⁴¹
5 ³⁷			10 ⁵⁶	16 ⁰⁷	16 ⁰⁷	18 ⁴²		Nová Ves				8 ²⁸	13 ⁴³		18 ²⁷ 18 ⁴³ 21 ³⁸
5 ⁴⁷	6 ¹⁰	7 ⁰⁵	11 ⁰⁵	16 ¹⁷	16 ¹⁷	18 ⁵²		Veltrusy				8 ²⁰	13 ³³	15 ³⁸	16 ⁵⁵ 18 ¹⁸ 18 ³⁵ 21 ²⁹
6 ⁰³	6 ¹⁴	7 ¹⁵	11 ¹⁷	16 ³²	16 ³²	19 ⁰⁷		Odolena Voda				8 ⁰⁷	13 ²⁰	15 ²⁸	16 ⁴⁸ 18 ¹⁰ 18 ²⁷ 21 ¹⁸
6 ²⁵	6 ³⁵	7 ³⁵	11 ⁴⁵	17 ⁰⁰	17 ⁰⁰	19 ³⁰	př	Praha	od			7 ⁴⁰	12 ⁵⁵	15 ⁰⁰	16 ²⁵ 17 ⁴⁵ 18 ⁰⁰ 20 ⁵⁵

⊗				⊗	⊗
6 ¹⁰	od	Roudnice n. L.	př	5 ⁰⁵	5 ⁵⁵
6 ¹⁸		Krabčice			5 ⁴⁸
6 ²⁷		Černouček		4 ⁴²	5 ³⁵
6 ³¹		Ledčice		4 ⁴⁰	5 ³²
6 ³⁵		Ledčice, rozc.			5 ³⁰
	př		od		

⊗				⊗
5 ⁰⁰	od	Jeviněves	př	15 ¹⁵
5 ¹⁰		Ledčice		15 ⁰⁵
5 ¹³		Ledčice, rozc.		15 ⁰³
5 ¹⁷		Nová Ves		14 ⁵⁹
5 ²⁹		Veltrusy		14 ⁴⁷
5 ⁴⁰		Kralupy n. Vlt.		14 ³⁵
	př		od	

⊗	⊗		
5 ¹⁰		od	Roudnice n. L.
5 ²⁸			Černouček
5 ²⁹			Ledčice
5 ³⁰	6 ³⁵		Ledčice, rozc.
	6 ³⁷		Ledčice
	6 ³⁹		Černouček
	6 ⁴⁵		Spomyšl
	6 ⁵⁵	př	Lužec n. V.

(Ve Spomyšli přípoj na autobus směr Mělník)

Vysvětlivky:

- ⊗ – jezdí v pracovních dnech
- * – nejezdí 31. 12.
- t – jezdí jen ve dnech, kdy není školní vyučování
- c – jezdí jen ve dnech školního vyučování
- N – jezdí v ⊥ před pracovním dnem
- ⊥ – jezdí v neděli a ve státem uznaný svátek
- r – nejezdí 24. 12.